Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

24. září 2019 *

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství znázorňující moped – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Odlišný celkový dojem – Informovaný uživatel – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 – Konformní výklad článku 6 nařízení č. 6/2002 – Absence použití starší nezapsané vnitrostátní trojrozměrné ochranné známky v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 – Absence neoprávněného užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu v zapsaném (průmyslovém) vzoru – Článek 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002“

Ve věci T-219/18,

Piaggio & C. SpA, se sídlem v Pontedera (Itálie), zastoupená F. Jacobaccim, B. La Tella a B. Lucchetti, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému L. Rampinim a J. Crespo Carrillem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, se sídlem v Tchaj-čou (Čína), zastoupená M. Spolidorem, M. Gurrado, S. Vereou a M. Balestriero, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. ledna 2018 (věc R 1496/2015-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Piaggio & C. a Zhejiang Zhongneng Industry Group,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, S. Papasavvas a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Hendrix, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 30. března 2018,

* Jednací jazyk: italština.

s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 9. července 2018,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 9. července 2018,

po jednání konaném dne 27. února 2019,

s přihlédnutím k usnesení ze dne 30. dubna 2019 o znovuotevření ústní části řízení,

s přihlédnutím k písemné otázce Tribunálu položené účastníkům řízení a odpovědím na tuto otázku došlým kanceláři Tribunálu ve dnech 16. a 17. května 2019,

s přihlédnutím k rozhodnutí ze dne 20. května 2019 o ukončení ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 19. listopadu 2010 podala vedlejší účastnice, společnost Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142).

2 Průmyslový vzor, jehož zápis byl požadován, je vyobrazen ze šesti různých úhlů pohledu takto:

3 Na základě článků 41 až 43 nařízení č. 6/2002 se vedlejší účastnice v přihlášce k zápisu dovolávala práva přednosti pro sporný (průmyslový) vzor, a to na základě starší přihlášky k zápisu téhož (průmyslového) vzoru podané u příslušného čínského orgánu dne 13. července 2010.

4 Sporný (průmyslový) vzor má být ztělesněn ve výrobcích spadajících do třídy 12-11 ve smyslu Locarnské dohody zřizující mezinárodní třídění pro průmyslové vzory ze dne 8. října 1968, v pozměněném znění, které odpovídají následujícímu popisu: „Mopedy a motocykly“.

5 Přihláška (průmyslového) vzoru byla zveřejněna ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* č. 2010/265 ze dne 23. listopadu 2010. (Průmyslový) vzor byl zapsán pod číslem 1783655-0002 s datem zápisu dne 19. listopadu 2010 a datem vzniku práva přednosti dne 13. července 2010.

6 Dne 6. listopadu 2014 podala žalobkyně, společnost Piaggio & C. SpA, u EUIPO na základě článku 52 nařízení č. 6/2002 návrh na prohlášení neplatnosti sporného (průmyslového) vzoru pro výrobky uvedené v bodě 4 výše.

7 Na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti se dovolávala důvodů uvedených v čl. 25 odst. 1 písm. b), e) a f) nařízení č. 6/2002.

8 Pokud jde zaprvé o důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, žalobkyně v návrhu na prohlášení neplatnosti namítla, že sporný (průmyslový) vzor není nový a postrádá individuální povahu ve smyslu článků 5 a 6 tohoto nařízení. Svá prohlášení žalobkyně podpořila poukazem na starší (průmyslový) vzor uvedený na trh pod názvem Vespa LX [dále jen „starší (průmyslový) vzor“]; zveřejnění tohoto (průmyslového) vzoru doložila obrázky, které se objevily v odborných časopisech *Motociclismo* z května 2005, *In sella* z dubna 2005 a *City-X* z června 2009. Jedná se o tyto obrázky a jejich popisky:

9 Podle názoru žalobkyně byl sporný (průmyslový) vzor v podstatě shodný se starším (průmyslovým) vzorem a vyvolával stejný celkový dojem, takže bylo možné vyloučit jeho novost a individuální povahu ve smyslu článků 5 a 6 nařízení č. 6/2002.

10 Pokud jde zadruhé o důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002, žalobkyně namítla, že tvar skútru, v němž měl být ztělesněn starší (průmyslový) vzor, je chráněn i italským zákonem, a to jako nezapsaná trojrozměrná „ochranná známka *de facto*“, která se v Itálii používá od roku 2005 (dále jen „starší ochranná známka“). Podle žalobkyně získala tato ochranná známka užíváním vysokou rozlišovací způsobilost, jelikož odlišující znaky trojrozměrného tvaru skútru, kterému tato známka poskytuje ochranu, se od doby, kdy žalobkyně skútr Vespa v letech 1945 až 1946 vytvořila a poprvé uvedla na trh, v podstatě nezměnily. Podle názoru žalobkyně se jedná o tyto odlišující znaky:

– tvar písmene X mezi zadní kapotáží a spodkem sedla, jak je znázorněno níže:

– tvar obráceného písmene Ω mezi spodkem sedla a štítem, jak je znázorněno níže:

– štít ve tvaru šipky, jak je znázorněno níže:

11 Žalobkyně tvrdila, že předložila důkaz o tom, že používání starší ochranné známky je všeobecně známo a že sporný (průmyslový) vzor vyvolává u relevantní veřejnosti nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou.

12 Pokud jde zatřetí o důvod neplatnosti uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002, žalobkyně tvrdila, že starší (průmyslový) vzor je chráněn italským a francouzským autorským právem. Starší (průmyslový) vzor byl jako dílo podle názoru žalobkyně ve sporném (průmyslovém) vzoru použit neoprávněně.

13 V rozhodnutí ze dne 23. června 2015 zrušovací oddělení připustilo, že sporný (průmyslový) vzor je nový ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 5 tohoto nařízení. Na základě staršího (průmyslového) vzoru nicméně návrhu na prohlášení neplatnosti sporného (průmyslového) vzoru vyhovělo s odůvodněním, že posledně uvedený vzor postrádá individuální

povahu ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení. Vzhledem k tomu, že zrušovací oddělení dospělo k závěru, že sporný (průmyslový) vzor je neplatný, jelikož nesplňuje tuto podmínku, kterou za účelem jeho ochrany vyžaduje nařízení č. 6/2002, mělo za to, že není nutné zkoumat ostatní důvody neplatnosti, které namítla žalobkyně, tj. důvody uvedené v čl. 25 odst. 1 písm. e) a f) zmíněného nařízení.

14 Dne 27. července 2015 podala vedlejší účastnice proti rozhodnutí zrušovacího oddělení u EUIPO odvolání na základě článků 55 až 60 nařízení č. 6/2002.

15 Rozhodnutím ze dne 19. ledna 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) třetí odvolací senát EUIPO odvolání vedlejší účastnice vyhověl, rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil a návrh na prohlášení neplatnosti zamítl. Předně měl v podstatě za to, že na základě rozdílů mezi dotčenými (průmyslovými) vzory lze vyloučit závěr, že sporný (průmyslový) vzor není s ohledem na starší (průmyslový) vzor nový ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 5 tohoto nařízení. Na rozdíl od zrušovacího oddělení dále dovodil, že sporný (průmyslový) vzor má individuální povahu ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 tohoto nařízení. V tomto ohledu odvolací senát uvedl, že mezi dotčenými (průmyslovými) vzory je řada významných rozdílů a že sporný (průmyslový) vzor vyvolává u informovaného uživatele tohoto vzoru celkový dojem, který se liší od celkového dojmu vyvolaného starším (průmyslovým) vzorem. Nakonec odvolací senát rozhodl ve smyslu článku 60 nařízení č. 6/2002 místo zrušovacího oddělení o obou dalších důvodech neplatnosti, které žalobkyně namítla v řízení před zrušovacím oddělením, tj. o důvodech uvedených v čl. 25 odst. 1 písm. e) a f) zmíněného nařízení. V tomto ohledu dospěl k závěru, že starší ochranná známka není ve sporném (průmyslovém) vzoru použita mimo jiné z důvodu zřejmých rozdílů ve stylu této známky a tohoto vzoru a vysoké úrovně pozornosti relevantní veřejnosti u starší ochranné známky, a že se tudíž důvod neplatnosti stanovený v čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 nepoužije. Pokud jde dále o důvod neplatnosti stanovený v čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002, odvolací senát měl za to, že neplatnost sporného (průmyslového) vzoru kvůli porušení italského a francouzského autorského práva není odůvodněná, jelikož starší (průmyslový) vzor není ve sporném (průmyslovém) vzoru jako dílo použit – liší se totiž jejich estetická stránka i dojem, který tyto vzory vyvolávají.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– napadené rozhodnutí zrušil, a v důsledku toho prohlásil neplatnost sporného (průmyslového) vzoru;

– uložil EUIPO a vedlejší účastnici v souladu s článkem 190 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem;

– uložil EUIPO a vedlejší účastnici náhradu všech nákladů souvisejících s tímto řízením.

17 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

18 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– potvrdil platnost sporného (průmyslového) vzoru;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

19 Vzhledem k tomu, že „potvrdi[t] platnost sporného (průmyslového) vzoru“ znamená v tomto případě totéž co zamítnout žalobu, je třeba mít předně za to, že i druhé návrhové žádání vedlejší účastnice v podstatě směřuje k zamítnutí žaloby [obdobně viz rozsudek ze dne 13. prosince 2016, Apax Partners v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX), T-58/16, nezveřejněný, EU:T:2016:724, bod 15].

20 Žalobkyně se na podporu žaloby dovolává tří žalobních důvodů: první vychází z porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 uvedeného nařízení, druhý vychází z porušení čl. 25 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení a třetí vychází z porušení čl. 25 odst. 1 písm. f) téhož nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení

21 Žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že odvolací senát v bodech 24 až 26 napadeného rozhodnutí nesprávně konstatoval, že připustila, že dotčené (průmyslové) vzory nejsou zcela shodné a že rozdíly mezi těmito vzory nelze považovat za „nepodstatné podrobnosti“.

22 Žalobkyně rovněž namítá, že se odvolací senát dopustil pochybení při výkladu a uplatnění zásad uvedených v článku 6 nařízení č. 6/2002 vzhledem k tomu, že sporný (průmyslový) vzor postrádá s ohledem na starší (průmyslový) vzor individuální povahu ve smyslu tohoto ustanovení.

23 EUIPO a vedlejší účastnice s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

24 Je třeba připomenout, že čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 stanoví, že (průmyslový) vzor Společenství lze prohlásit neplatným pouze tehdy, pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9 téhož nařízení.

25 Podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je (průmyslový) vzor chráněn právem k (průmyslovému) vzoru, pokud je nový a má individuální povahu.

26 Podle článku 5 nařízení č. 6/2002 je (průmyslový) vzor považován za nový, pokud nebyl zpřístupněn veřejnosti shodný (průmyslový) vzor. (Průmyslový) vzor je pokládán za shodný, pokud se jeho znaky liší jen v nepodstatných podrobnostech.

27 Nejprve je třeba uvést, že k závěrům uvedeným v bodech 24 až 26 napadeného rozhodnutí dospěl odvolací senát v rámci posuzování námitky, že sporný (průmyslový) vzor není nový ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení. Jak žalobkyně potvrdila na jednání, na podporu žaloby nenamítá ani porušení těchto ustanovení, ani pochybení, kterého by se měl odvolací senát dopustit při posuzování novosti sporného (průmyslového) vzoru; připustila přitom, že dotčené (průmyslové) vzory nejsou shodné. Žalobkyně tedy v rámci posuzovaného žalobního důvodu, který vychází zejména z porušení čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 ve spojení s článkem 6 uvedeného nařízení, nemůže s úspěchem zpochybňovat závěry odvolacího senátu uvedené v bodech 24 až 26 napadeného rozhodnutí, které se týkají námitky, že sporný (průmyslový) vzor není nový ve smyslu článku 5 téhož nařízení.

28 Pokud jde o posouzení individuální povahy sporného (průmyslového) vzoru, je třeba zaprvé připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 má zapsaný (průmyslový) vzor Společenství individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší

od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti.

29 V italském znění čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je doplněno, že celkový dojem, který musí (průmyslový) vzor vyvolat, aby měl individuální povahu, se musí od celkového dojmu vyvolaného u informovaného uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti, lišit „významně“.

30 Je třeba uvést, že podle ustálené judikatury platí, že nezbytnost jednotného výkladu určitého ustanovení práva Evropské unie v případě rozdílů mezi jednotlivými jazykovými zněními tohoto ustanovení vyžaduje, aby bylo dotčené ustanovení vykládáno v závislosti na kontextu a účelu právní úpravy, jejíž je součástí. Výklad ustanovení unijního práva zahrnuje mimo jiné i srovnání jeho jazykových znění (viz rozsudek ze dne 23. prosince 2015, Firma Theodor Pfister, C-58/15, nezveřejněný, EU:C:2015:849, bod 25 a citovaná judikatura).

31 První návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 1994, C 29, s. 20), který je jedním z aktů vyhotovených v rámci postupu, jenž vedl k přijetí nařízení č. 6/2002, přitom v čl. 6 odst. 1 obsahoval upřesňující výraz „významně“ ve všech jazykových zněních. Na základě stanoviska Hospodářského a sociálního výboru k „Návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o (průmyslových) vzorech Společenství“ (Úř. věst. 1994, C 388, s. 9), v němž bylo uvedeno, že v důsledku použití výrazu „významně“ by byla z působnosti zamýšlené ochrany vyloučena řada zejména textilních (průmyslových) vzorů, a výbor v něm tudíž navrhl, aby byl tento upřesňující výraz vynechán, bylo toto slovo z čl. 6 odst. 1 pozměněného návrhu nařízení Rady (ES) o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2000, C 248 E, s. 3) předloženého Komisí vypuštěno ve všech jeho jazykových zněních s výjimkou italského znění. Tato odlišnost uvedeného ustanovení zůstala i v italském znění pozměněného návrhu nařízení Rady o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2001, C 62 E, s. 173), který Komise nakonec předložila.

32 Ze srovnávacího posouzení jednotlivých jazykových znění nařízení č. 6/2002, a zejména jeho čl. 6 odst. 1 kromě toho vyplývá, že s výjimkou italského znění všechna jazyková znění uvedeného článku stanoví, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

33 Za těchto okolností má Tribunál za to, že upřesňující výraz „významně“ obsažený v čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 v jediném jeho jazykovém znění je zjevně nešťastným nadbytečným pozůstatkem legislativního procesu, který předcházel přijetí uvedeného nařízení.

34 Článek 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je tudíž nutno vykládat a uplatňovat jednak v souladu s jeho zněním připomenutým v bodě 32 výše, které plyne z jednotlivých v současné době existujících jazykových znění nařízení č. 6/2002 s výjimkou italského znění, a jednak v souladu s jednotným a autonomním výkladem zohledněného jazykového znění uvedeného ustanovení, který byl proveden v judikatuře.

35 Za tímto účelem je třeba připomenout, že podmínka stanovená v článku 6 nařízení č. 6/2002 jde nad rámec podmínky stanovené v článku 5 téhož nařízení, jelikož odlišný celkový dojem u informovaného uživatele ve smyslu uvedeného článku 6 může být založen pouze na existenci objektivních rozdílů mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory [rozsudek ze dne 6. června 2013, Kastenholz v. OHIM – Qwatchme (Hodinkové ciferníky), T-68/11, EU:T:2013:298, bod 39]. V této souvislosti je třeba vzít do úvahy rozdíly, které jsou dostatečně výrazné na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy [viz rozsudek ze dne 4. července 2017, Murphy v. EUIPO – Nike Innovate (Elektronické náramkové hodinky), T-90/16, nezveřejněný, EU:T:2017:464, bod 43 a citovaná judikatura].

36 Zadruhé je třeba poznamenat, že v bodě 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002 je mimo jiné uvedeno, že posouzení, zda má (průmyslový) vzor individuální povahu, by mělo být založeno na tom, zda celkový dojem, který na informovaného uživatele učiní pohled na nový (průmyslový) vzor, jej významně odliší od dojmu, který na něj učiní stávající (průmyslové) vzory jako celek.

37 V článku 28 odst. 1 písm. b) bodu v) nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14), je v tomto ohledu upřesněno, že pokud je důvodem neplatnosti skutečnost, že zapsaný (průmyslový) vzor Společenství nesplňuje náležitosti stanovené mimo jiné v článku 6 nařízení č. 6/2002, návrh na prohlášení neplatnosti musí obsahovat označení a vyobrazení předchozích (průmyslových) vzorů, které mohou tvořit překážku individuální povaze zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství, a také dokumenty, které prokazují existenci těchto starších (průmyslových) vzorů.

38 Žalobkyně si přitom na podporu posuzovaného žalobního důvodu – jak to potvrdila na jednání – vybrala ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku, na které je poukázáno v bodě 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002, starší (průmyslový) vzor, a to v rozsahu, v němž jsou do něj zasazeny znaky znázorněné v bodě 10 výše, přičemž předložila jejich vyobrazení, aby doložila jeho existenci a zpřístupnění veřejnosti.

39 Zatřetí je třeba připomenout, že v čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002 je uvedeno, že při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru se bere v úvahu míra volnosti původce vzoru při vývoji tohoto (průmyslového) vzoru.

40 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba posoudit, zda sporný (průmyslový) vzor postrádá s ohledem na starší (průmyslový) vzor individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002.

K informovanému uživateli sporného (průmyslového) vzoru a k míře volnosti původce

41 Odvolací senát v projednávaném případě předně v bodech 30 až 32 napadeného rozhodnutí uvedl, že relevantním sektorem, ve vztahu k němuž je třeba vymezit informovaného uživatele sporného (průmyslového) vzoru, je sektor „skútrů“, jakožto podkategorie kategorie „Mopedy a motocykly“.

42 Na rozdíl od toho, co tvrdí vedlejší účastnice, která se domnívá, že relevantním sektorem je sektor podkategorie „klasické skútry“, je třeba potvrdit, že relevantním sektorem je sektor „skútrů“, který určil odvolací senát a žalobkyně jej nezpochybňuje. Tento sektor totiž odpovídá uvedení výrobků „Mopedy a motocykly“, v nichž má být sporný (průmyslový) vzor ztělesněn, jak je obsaženo v přihlášce k zápisu, a rovněž samotnému spornému (průmyslovému) vzoru, jelikož lze na jeho základě vymezit „skútry“ v rámci širší kategorie výrobků uvedené při zápisu, a v důsledku toho určit informovaného uživatele a míru volnosti původce při vývoji sporného (průmyslového) vzoru [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. března 2010, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo (Vyobrazení kulatého reklamního nosiče), T-9/07, EU:T:2010:96, bod 56].

43 Odvolací senát dále v bodech 33 až 35 napadeného rozhodnutí uvedl, že informovaným uživatelem sporného (průmyslového) vzoru je osoba, která používá skútr ke svým vlastním cestám, zná různé (průmyslové) vzory skútrů na trhu a má určité povědomí o obvyklých znacích těchto výrobků. Dodal, že za tuto osobu lze s ohledem na její zájem o předmětná vozidla považovat uživatele, který je obzvlášť obezřetný, pozorný a vnímavý, co se týče designu a estetické stránky dotčených výrobků.

44 Pokud jde o míru volnosti původce sporného (průmyslového) vzoru, odvolací senát v bodech 36 až 41 napadeného rozhodnutí uvedl, že volnost při projektování skútrů neovlivňují takové faktory, jako jsou tendence v oblasti designu nebo případnou nasycenost daného sektoru, ale že tyto faktory souvisejí především s typem a funkcí vozidla, přičemž skútr musí řidiči umožnit vzpřímené sezení, s nohama ohnutýma do úhlu 90° a chodidly pohodlně opřenými o středovou opěrku nohou. Skútr kromě toho

musí mít kola určitého průměru, ochranný štít a kapotáž, která zakrývá motor. Volnost původce se tudíž může projevit ve vzhledu štítu, opěrky nohou, kapotáže, blatníků, sedla, kol a ve vzhledu a umístění předních a zadních světlometů. Odvolací senát z toho dovodil, že míru volnosti původce lze vymezit jako přinejmenším průměrnou.

45 Celkové dojmy vyvolané dotčenými (průmyslovými) vzory je třeba porovnat na základě těchto závěrů odvolacího senátu, které účastníci řízení ostatně nezpochybnili.

K porovnání celkových dojmů, které dotčené (průmyslové) vzory vyvolávají u informovaného uživatele

46 Podle judikatury je třeba posouzení individuální povahy (průmyslového) vzoru provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných (průmyslových) vzorů v rámci všech (průmyslových) vzorů dříve zpřístupněných veřejnosti. K tomu, aby (průmyslový) vzor mohl být považován za vzor, který má individuální povahu, se tudíž celkový dojem, který tento (průmyslový) vzor vyvolá u informovaného uživatele, musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele nikoli kombinací izolovaných znaků vycházejících z několika starších (průmyslových) vzorů, ale jednotlivým starším (průmyslovým) vzorem nebo několika jednotlivými staršími (průmyslovými) vzory (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, body 25 a 35).

47 Individuální povaha (průmyslového) vzoru vyplývá z celkového dojmu existence rozdílu nebo neexistence „déjà vu“ z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku, přičemž není třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec nepodstatných podrobností, ale s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy [viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Budziewska v. OHIM – Puma (Kočkovitá šelma ve skoku), T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 29 a citovaná judikatura].

48 Při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku je třeba zohlednit povahu výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště pak průmyslové odvětví, do něhož spadá (viz bod 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002), míru volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru (viz čl. 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002), případnou nasycenost daného oboru, kterou sice nelze vnímat tak, že omezuje volnost původce, ale může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory, jakož i způsob, jakým je dotčený výrobek užíván, zejména v závislosti na tom, jak je s ním obvykle při této příležitosti manipulováno (viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Kočkovitá šelma ve skoku, T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 31 a citovaná judikatura).

49 Vzhledem k tomu, že si žalobkyně vybrala ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku starší (průmyslový) vzor, je třeba provést srovnání mezi celkovým dojmem vyvolaným tímto (průmyslovým) vzorem a celkovým dojmem vyvolaným sporným (průmyslovým) vzorem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2010, Shenzhen Taiden v. OHIM – Bosch Security Systems (Komunikační zařízení), T-153/08, EU:T:2010:248, body 23 a 24].

50 Zaprvé je nutno konstatovat, že žalobkyně nemůže důvodně tvrdit, že skutečnost, že dotčené (průmyslové) vzory mají několik společných znaků a obecně velmi podobný tvar, může doložit, že sporný (průmyslový) vzor vyvolává ve vztahu ke staršímu (průmyslovému) vzoru celkový dojem „déjà vu“.

51 Jak totiž správně uvedl odvolací senát, zatímco u sporného (průmyslového) vzoru převládají v zásadě hranaté linie, starší (průmyslový) vzor se vyznačuje liniemi zaoblenými. Dotčené (průmyslové) vzory tudíž u informovaného uživatele, jemuž je nutno, zejména co se týče designu a estetické stránky dotčených výrobků, přisoudit mimořádnou obezřetnost a vnímavost, vyvolávají opačný dojem.

52 Kromě toho je třeba připomenout, že není vyloučeno, že při porovnávaní (průmyslových) vzorů může v rámci dojmu, který každý z nich vyvolává, dominovat několik znaků výrobků nebo částí dotčených výrobků. Za účelem zjištění, zda výrobku nebo jeho části dominuje určitý znak, je však nutné posoudit více či méně výrazný vliv, který mají jednotlivé znaky výrobku nebo dotčené části na vzhled tohoto výrobku nebo této části [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2013, Merlin a další v. OHIM – Dusyma (Hry), T-231/10, nezveřejněný, EU:T:2013:560, bod 36].

53 Žalobkyně namítá, že odlišující znaky staršího (průmyslového) vzoru, na nichž je založena podobnost dotčených (průmyslových) vzorů, souvisejí s tvarem. Jedná se o tvar písmene X mezi zadní kapotáží a spodkem sedla, tvar obráceného písmene Ω mezi spodkem sedla a štítem a štít ve tvaru šipky, přičemž Tribunale di Torino (soud v Turíně, Itálie) k těmto znakům doplnil v rámci sporu mezi vedlejší účastnicí a žalobkyní, a to v rozsudku ze dne 6. dubna 2017, č. 1900/2017 (dále jen „rozsudek soudu v Turíně“), který potvrdil Corte d'appello di Torino (odvolací soud v Turíně, Itálie) rozsudkem ze dne 12. prosince 2018, č. 677/2019 (dále jen „rozsudek odvolacího soudu v Turíně“), kapkovitý tvar karoserie. Je ovšem třeba uvést, že žalobkyně neprokázala ani to, že informovaný uživatel skutečně rozezná, že vzhledu staršího (průmyslového) vzoru dominují tyto znaky, ani to, že lze takové znaky nalézt i u sporného (průmyslového) vzoru a že mají na vzhled tohoto (průmyslového) vzoru srovnatelný vliv jako na starší (průmyslový) vzor.

54 Nakonec je třeba uvést, že argumenty žalobkyně, že od doby, kdy skútr Vespa v letech 1945 až 1946 vytvořila a poprvé uvedla na trh, lze společné znaky dotčených (průmyslových) vzorů nalézt i u dalších verzí tohoto skútru, a že model skútru Vespa S má zejména čtvercový světlomet a jsou v něm zakomponovány rovné prvky, jsou irelevantní. Z důvodů uvedených v bodech 38 a 49 výše totiž tyto argumenty nemají žádný vliv na zkoumání individuální povahy sporného (průmyslového) vzoru, která musí být posouzena pouze z hlediska staršího (průmyslového) vzoru, který si na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti žalobkyně vybrala, a to ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajících (průmyslových) vzorů jako celku.

55 Co se zadruhé týče argumentu žalobkyně vycházejícího ze skutečnosti, že se rozdíly, na které poukázal odvolací senát, v zásadě týkají méně významných detailů, je třeba uvést, že rozdíly v celkovém dojmu, který vyvolávají kolidující (průmyslové) vzory jsou nepodstatné, nejsou-li natolik výrazné, aby dotčené výrobky odlišily ve vnímání informovaného uživatele nebo vyvážily zjištěné podobnosti mezi těmito (průmyslovými) vzory [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. OHIM – Wenf International Advisers (Vývrtka), T-337/12, EU:T:2013:601, body 49 až 54].

56 Žalobkyně se přitom nemůže s úspěchem dovolávat toho, že rozdíly, na které poukázal odvolací senát, jsou v rámci teoretického posuzování relevantní jen nepatrně a při „posuzování dotčených (průmyslových) vzorů ve skutečnosti“ jsou rozhodující ještě méně, jelikož informovaný uživatel se na skútr při jeho používání dívá z 45° až 60° úhlu.

57 Zaprvé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, není třeba úhlu pohledu při používání výrobků, v nichž mají být dotčené (průmyslové) vzory ztělesněny, přikládat při posuzování toho, jak informovaný uživatel vnímá vzhled dotčených (průmyslových) vzorů, zásadní význam, jelikož tento uživatel se o koupi a používání dotčených výrobků rozhoduje i na základě jejich designu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Senz Technologies v. OHIM – Impliva (Deštníky), T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310, bod 97 (nezveřejněný)].

58 Zadruhé po podrobném porovnání pohledu na dotčené (průmyslové) vzory zepředu, z boku a zezadu, odvolací senát správně uvedl, že je mezi nimi řada významných rozdílů, kterých si informovaný uživatel – jenž, jak bylo konstatováno v bodě 43 výše, zná různé (průmyslové) vzory v dotčeném odvětví, má určité povědomí o obvyklých znacích těchto (průmyslových) vzorů a s ohledem na jeho zájem o dotčené výrobky ho lze považovat za uživatele, který je obzvlášť obezřetný, pozorný a vnímavý, co se týče designu a estetické stránky dotčených výrobků – nemůže nevšimnout.

59 Podle judikatury zatřetí platí, že čím je volnost původce při vývoji (průmyslového) vzoru omezenější, tím drobnější rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory postačují k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem. Naopak čím je volnost původce při vývoji (průmyslového) vzoru větší, tím méně drobné rozdíly mezi kolidujícími (průmyslovými) vzory postačují k tomu, aby u informovaného uživatele vyvolaly odlišný celkový dojem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2017, Chanel v. EUIPO – Jing Zhou a Golden Rose 999 (Dekor), T-57/16, EU:T:2017:517, bod 30]. V projednávaném případě je však mezi dotčenými (průmyslovými) vzory řada významných rozdílů, na něž poukázal odvolací senát v bodech 44 až 47 napadeného rozhodnutí a které souvisejí i se znaky, u nichž se může projevit volnost původce, takže míra této volnosti, která byla vymezena jako přinejmenším průměrná, nemůže mít vliv na závěr o celkovém dojmu, který vyvolává každý z těchto (průmyslových) vzorů.

60 Hranatý vzhled sporného (průmyslového) vzoru zvýrazňují oproti staršímu (průmyslovému) vzoru, který se vyznačuje vzhledem více křivolakým, rozdíly týkající se světlometu, štítu, viditelného prvku na středu štítu, otvoru pro přívod vzduchu nebo mřížkového krytu klaksonu, blinkrů a profilu spodní části blatníku. Tento dojem potvrzuje i tvar zadní kapotáže – u staršího (průmyslového) vzoru se jedná o půlkruh, který se ostře zužuje, zatímco u sporného (průmyslového) vzoru je ryze geometrický. Významné rozdíly ovlivňující celkový dojem, který vyvolávají jednotlivé dotčené (průmyslové) vzory, jsou kromě toho zřetelné u kapotáže, která u sporného (průmyslového) vzoru vůbec nezakrývá kolo, čemuž tak u staršího (průmyslového) vzoru není, u vzhledu a umístění světlometů, které jsou u sporného (průmyslového) vzoru přibližně stejně velké, tvoří jeden celek a jsou umístěny na spodním okraji karoserie, zatímco u staršího (průmyslového) vzoru jsou zřetelně jinak velké, jsou odděleny a umístěny na různých místech, a u vzhledu rukojeti – svislého u sporného (průmyslového) vzoru a v podstatě vodorovného u staršího (průmyslového) vzoru.

61 Z toho vyplývá, že informovaný uživatel je schopen si rozdílů mezi dotčenými (průmyslovými) vzory, na něž odvolací senát správně poukázal a které souvisejí i s prvky, které podle žalobkyně představují odlišující znaky staršího (průmyslového) vzoru, povšimnout a že tyto rozdíly ovlivňují celkový dojem, který u tohoto uživatele dotčené (průmyslové) vzory vyvolávají, a to bez ohledu na úhel pohledu, ze kterého se informovaný uživatele bude na uvedené (průmyslové) vzory dívat.

62 Žalobkyně zatřetí namítá – ale neuplatňuje přitom samostatný žalobní důvod, který by vycházel z vady odůvodnění napadeného rozhodnutí – že odvolací senát přiměřeně nezdůvodnil, proč se odchyluje od posouzení skutkového stavu, které již provedlo zrušovací oddělení. Tento argument nemůže obstát. Odvolací senát, který není vázán posouzením skutkového stavu, jež provedlo zrušovací oddělení, totiž právně dostačujícím způsobem vysvětlil, proč po věcném přezkoumání odvolání a objektivním odborném posouzení rozdílů mezi dotčenými (průmyslovými) vzory dospěl k jinému závěru než zrušovací oddělení; tyto důvody jsou uvedeny v bodech 58 až 61 výše.

63 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že odvolací senát se nedopustil nesprávného posouzení, když měl v bodech 49 a 51 napadeného rozhodnutí za to, že sporný (průmyslový) vzor a starší (průmyslový) vzor vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem, a dovodil z toho, že sporný (průmyslový) vzor má ve vztahu ke staršímu (průmyslovému) vzoru individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002.

64 Z toho vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002

65 Na podporu druhého žalobního důvodu žalobkyně namítá neplatnost sporného (průmyslového) vzoru podle čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002, jelikož je v něm použito starší rozlišovací označení, jehož je majitelem.

66 Je třeba připomenout, že čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 stanoví, že (průmyslový) vzor lze prohlásit neplatným, pokud je v pozdějším (průmyslovém) vzoru použito rozlišovací označení a unijní právo nebo právní předpisy dotyčného členského státu, které se na toto označení vztahují, poskytují majiteli označení právo zakázat takové užití.

67 Návrh na prohlášení neplatnosti (průmyslového) vzoru Společenství, založený na důvodu neplatnosti uvedeném v čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002, může podle judikatury uspět pouze tehdy, pokud je shledáno, že relevantní veřejnost postřehne, že v (průmyslovém) vzoru Společenství, který je předmětem tohoto návrhu, je užito rozlišovací označení uplatňované na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti [rozsudek ze dne 12. května 2010, Beifa Group v. OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Psací náčiní), T-148/08, EU:T:2010:190, bod 105]. Posouzení tohoto důvodu neplatnosti musí být založeno na vnímání rozlišovacího označení uplatňovaného na podporu tohoto důvodu relevantní veřejností, jakož i na celkovém dojmu, který uvedené označení u této veřejnosti vyvolává (rozsudek ze dne 12. května 2010, Psací náčiní, T-148/08, EU:T:2010:190, bod 120).

68 Jak to žalobkyně potvrdila na jednání, označení, kterého se dovolává na podporu posuzovaného žalobního důvodu, je starší ochranná známka tvořená trojrozměrným tvarem skútru, jenž je chráněn i starším (průmyslovým) vzorem, která se v Itálii používá od roku 2005 a je tam uznána; ke dni přijetí napadeného rozhodnutí ovšem nebyla zapsána.

69 Podle článku 2 Codice della proprietà industriale (italský zákoník průmyslového vlastnictví) platí, že se práva k průmyslovému vlastnictví nabývají způsoby stanovenými zákonem a jiná rozlišovací označení, než je zapsaná ochranná známka, jsou chráněna, jsou-li splněny podmínky, které v tomto směru stanoví právní předpisy. Podle relevantního italského práva a judikatury je starší vnitrostátní nezapsaná ochranná známka chráněna, má-li tytéž vlastnosti spočívající v novosti a originalitě jako zapsaná ochranná známka. Pokud bylo dřívější používání předmětné starší ochranné známky všeobecně známo, což je třeba chápat tak, že relevantní veřejnost ji opravdu znala, tato ochranná známka brání zápisu pozdějšího označení, které je s touto ochrannou známkou shodné nebo jí je podobné, nebo případně vede k neplatnosti zápisu tohoto označení.

70 Pokud jde o výtku žalobkyně vycházející z toho, že odvolací senát ve svém rozhodnutí vycházel z vlastního výkladu relevantních ustanovení a subjektivního posouzení důkazů, které předložila, je třeba uvést, že tento argument nemůže obstát. Odvolací senát totiž posoudil, zda byla starší ochranná známka ke dni podání přihlášky sporného (průmyslového) vzoru používána takovým způsobem, aby se stala u italské relevantní veřejnosti všeobecně známou do takové míry, aby bylo možné se jí z hlediska italského práva a judikatury s úspěchem dovolávat pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002.

71 Odvolací senát v rámci svého posuzování zohlednil důkazy, které mu žalobkyně předložila. Správně konstatoval, že relevantní nejsou ani údaje o prodeji a podílech na trhu a informace o reklamní činnosti žalobkyně, jelikož se netýkají výhradně starší ochranné známky, ani potvrzení o prodejích, z nichž dostatečně konkrétně nevyplývá, zda se tyto prodeje týkaly pouze nebo výlučně Itálie, kde měla být starší ochranná známka chráněna.

72 Odvolací senát dále posoudil výsledky průzkumu veřejného mínění, které žalobkyně předložila coby důkaz toho, že italská relevantní veřejnost starší ochrannou známku skutečně zná, a zejména toho, že trojrozměrný tvar skútru, který chrání, je spojován se žalobkyní a užíváním získal rozlišovací způsobilost.

73 Pokud jde o výtku vedlejší účastnice vycházející z toho, že žalobkyně se nemůže pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 starší ochranné známky s úspěchem dovolávat, je třeba uvést, že v rozsudku soudu v Turíně, který byl potvrzen rozsudkem odvolacího soudu v Turíně, byla uznána existence i platnost starší ochranné známky. Tento závěr ovšem ještě není konečný, jak to uvedla vedlejší účastnice v odpovědi na otázku Tribunálu ze dne 16. května 2019.

74 Bez ohledu na to, zda se z hlediska italského práva lze za účelem uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 s úspěchem dovolávat starší ochranné známky, je tudíž třeba posoudit, zda odvolací senát správně zamítl návrh na prohlášení neplatnosti sporného (průmyslového) vzoru na základě tohoto ustanovení poté, co konstatoval, že v tomto (průmyslovém) vzoru není použita starší ochranná známka a že u relevantní veřejnosti neexistuje nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou a sporným (průmyslovým) vzorem.

K relevantní veřejnosti

75 V rámci zkoumání střetu mezi sporným (průmyslovým) vzorem a starší ochrannou známkou je třeba vzít do úvahy průměrného spotřebitele, což je spotřebitel, který je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný a patří k relevantní veřejnosti, která se zajímá o výrobky, na něž se vztahuje starší ochranná známka, tj. „skútry“ jakožto podkategorie kategorie „Mopedy a motocykly“, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a potvrzujících prohlášení účastníků řízení na jednání.

76 Je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků (rozsudek ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, bod 26).

77 Vzhledem k tomu, že skútry jsou poměrně drahé zboží dlouhodobé spotřeby, průměrný spotřebitel bude vykazovat vysokou úroveň pozornosti, jak konstatoval odvolací senát v bodě 75 napadeného rozhodnutí.

78 Z toho vyplývá, že právě z hlediska takového průměrného spotřebitele, jaký je definován v bodech 75 a 77 výše, který se o nákupu bude rozhodovat i na základě estetických úvah, je třeba posoudit, zda je ve sporném (průmyslovém) vzoru použita starší ochranná známka a zda u relevantní veřejnosti existuje nebezpečí záměny.

K použití starší ochranné známky ve sporném (průmyslovém) vzoru a k existenci nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti

79 Zaprvé vzhledem k tomu, že – jak to bylo připomenuto v bodě 68 výše – žalobkyně omezila právo, na jehož základě se domáhala neplatnosti sporného (průmyslového) vzoru podle čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002, na starší ochrannou známku, je třeba konstatovat, že i kdyby skútry Vespa vyráběné před rokem 2005 případně měly znaky, které má i starší ochranná známka, tato skutečnost by pro účely posouzení použití této známky ve sporném (průmyslovém) vzoru ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 nebyla relevantní, jak to správně uvedl odvolací senát.

80 Pokud jde zadruhé o prvky, kterých se žalobkyně dovolává coby odlišujících znaků trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou, které byly údajně neoprávněně použity u sporného (průmyslového) vzoru, tj. tvar písmene X mezi zadní kapotáží a spodkem sedla, tvar obráceného písmene Ω mezi spodkem sedla a štítem a štít ve tvaru šipky, k nimž byl v rámci

rozsudku soudu v Turíně doplněn kapkovitý tvar karoserie, je třeba uvést, že předpokladem posouzení případného použití těchto znaků v rámci sporného (průmyslového) vzoru je porovnání tvaru chráněného tímto (průmyslovým) vzorem a tvaru starší ochranné známky.

81 Jak přitom uvedl odvolací senát v bodech 84 až 86 napadeného rozhodnutí, průměrný spotřebitel, který není odborníkem s hlubokými technickými znalostmi, nebude po zhlédnutí trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou a tvaru sporného (průmyslového) vzoru sám od sebe schopen rozeznat tvar písmene X mezi zadní kapotáží a spodkem sedla nebo tvar obráceného písmene Ω mezi spodkem sedla a štítem, ani si automaticky nevšimne tvaru šipky u štítu, i kdyby vykazoval vysokou úroveň pozornosti. Pokud jde o karoserii, všimne si spíše rozdílu mezi jejím protáhlým tvarem u starší ochranné známky a tvarem podobajícím se více půlkruhu u sporného (průmyslového) vzoru.

82 V obecnější rovině je třeba poznamenat, že bez ohledu na to, zda bude relevantní veřejnost nahlížet na prvky, na něž poukazuje žalobkyně a které jsou zmíněny v bodě 81 výše, jako na odlišující znaky starší ochranné známky, průměrný spotřebitel, který vykazuje vysokou úroveň pozornosti, bude vnímat styl, linie a vzhled trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou tak, že se vizuálně odlišují od stylu, linií a vzhledu sporného (průmyslového) vzoru.

83 Je tudíž třeba souhlasit se závěrem odvolacího senátu, který konstatoval, že mezi vzhledem tvarů starší ochranné známky a tvarů sporného (průmyslového) vzoru existují rozdíly. Tyto rozdíly se týkají i prvků, kterých se žalobkyně dovolává coby odlišujících znaků starší ochranné známky.

84 Žalobkyně se za účelem vyvážení takových vzhledových rozdílů nemůže s úspěchem dovolávat totožnosti výrobků, na něž se vztahuje starší ochranná známka a sporný (průmyslový) vzor, ani všeobecně známého používání trojrozměrného tvaru skútru chráněného starší ochrannou známkou u uvedených výrobků na italském trhu, o němž svědčí výsledky průzkumu veřejného mínění, které žalobkyně předložila.

85 Jak totiž uvedl odvolací senát v bodě 87 napadeného rozhodnutí, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, z informací obsažených ve výsledcích uvedeného průzkumu nelze seznat, zda si relevantní veřejnost se sporným (průmyslovým) vzorem asociuje právě trojrozměrný tvar skútru chráněný starší ochrannou známkou, a tyto informace tedy použití starší ochranné známky ve sporném (průmyslovém) vzoru nedokládají.

86 Zatřetí je třeba uvést, že čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 se uplatní nejen tehdy, kdy je použito označení totožné s označením uplatňovaným na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti, ale také v případě použití podobného označení [rozsudky ze dne 12. května 2010, Psací náčiní, T-148/08, EU:T:2010:190, bod 52, a ze dne 9. září 2015, Dairek Attoumi v. OHIM – Diesel (DIESEL), T-278/14, nezveřejněný, EU:T:2015:606, bod 85], pokud lze doložit, že mezi uvedenými označeními existuje u relevantní veřejnosti nebezpečí záměny (rozsudek ze dne 12. května 2010, Psací náčiní, T-148/08, EU:T:2010:190, bod 54).

87 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku či od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek ze dne 25. dubna 2013, Chen v. OHIM – AM Denmark (Úklidový stroj), T-55/12, nezveřejněný, EU:T:2013:219, bod 44 a citovaná judikatura].

88 Je-li nicméně učiněn závěr, že relevantní veřejnost nepostřehne, že v (průmyslovém) vzoru Společenství uvedeném v návrhu na prohlášení neplatnosti je použito rozlišovací označení uplatňované na podporu tohoto návrhu, nebezpečí záměny může být jednoznačně vyloučeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2010, Psací náčiní, T-148/08, EU:T:2010:190, bod 106).

89 V rozsudku soudu v Turíně byl učiněn závěr, že sporný (průmyslový) vzor vykazuje oproti starší ochranné známce po vzhledové stránce významné rozdíly, které se týkají i odlišujících znaků této ochranné známky a mohou vyloučit veškeré nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti, takže námitka, že sporným (průmyslovým) vzorem dochází k porušení práv ke starší ochranné známce, musela být zamítnuta. Žalobkyně ani vedlejší účastnice tyto závěry uvedené v rozsudku soudu v Turíně nezpochybnily, takže ve vztahu k nim vznikla překážka věci pravomocně rozsouzené, jak bylo uvedeno v rozsudku odvolacího soudu v Turíně a jak potvrdili účastníci řízení v odpovědích na otázku Tribunálu ze dne 16. a 17. května 2019.

90 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že průměrný spotřebitel, který vykazuje vysokou úroveň pozornosti, jednak v důsledku celkového vizuálního dojmu, který vyvolává starší ochranná známka a který se odlišuje od dojmu, který vyvolává sporný (průmyslový) vzor, a jednak v důsledku významu, který má estetická stránka při rozhodování tohoto spotřebitele, vyloučí, že ve sporném (průmyslovém) vzoru je použita starší ochranná známka, a to navzdory totožnosti dotčených výrobků.

91 Odvolací senát se tedy nedopustil nesprávného posouzení, pokud měl v bodech 73 a 88 napadeného rozhodnutí za to, že pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. e) nařízení č. 6/2002 u relevantní veřejnosti neexistuje nebezpečí záměny, včetně nebezpečí asociace.

92 Z toho vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002

93 Žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu v podstatě namítá, že neplatnost sporného (průmyslového) vzoru je třeba prohlásit i na základě čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002, a to podle právních předpisů a zásad uplatňujících se v rámci italského a francouzského autorského práva.

94 Pokud jde o údajné použití díla chráněného italským autorským právem, a to zákonem legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zákon č. 633 o ochraně autorského práva a práv souvisejících s jeho výkonem) ze dne 22. dubna 1941 (GURI č. 166 ze dne 16. července 1941) ve znění pozdějších předpisů, žalobkyně v žalobě poukazuje na „tvar Vespy" nebo na „Vespu". Tvrdí, že umělecká a tvůrčí podstata „Vespy", kterou tvoří tvarové znaky připomenuté v bodech 10 a 53 výše, vznikla v letech 1945 a 1946 a že italské autorské právo toto tvůrčí jádro chrání; nelze přitom odlišovat jednotlivé modely mopedů Vespa, jak bylo uznáno v rozsudku soudu v Turíně. Díky těmto znakům, které se od doby, kdy žalobkyně vytvořila a poprvé uvedla na trh první model, v podstatě nezměnily, se totiž Vespa stala ikonou a symbolem zvyklostí a italského uměleckého designu. Žalobkyně na jednání uvedla, že ve starším (průmyslovém) vzoru je zakomponována umělecká a tvůrčí podstata původní Vespy, tj. výše uvedené tvarové znaky.

95 Pokud jde o údajné použití díla chráněného francouzským autorským právem, žalobkyně poukazuje na rozsudek tribunal de grande instance de Paris (soud prvního stupně v Paříži, Francie) ze dne 7. února 2013, v němž bylo také uznáno, že „Vespa", a to zejména ta, která odpovídá staršímu (průmyslovému) vzoru, splňuje podmínky pro poskytnutí ochrany francouzským autorským právem podle článku L 111-1 francouzského code de la propriété intellectuelle (zákoník duševního vlastnictví), a to na základě svého specifického celkového vzhledu a zvláštního „zaobleného tvaru ženského rázu ve ‚vintage' stylu", v nichž se promítají estetická rozhodnutí a osobnost jejího tvůrce.

96 EUIPO a vedlejší účastnice s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

97 Nejprve je třeba připomenout, že podle čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002 lze (průmyslový) vzor Společenství prohlásit neplatným, pokud představuje neoprávněné užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu. Tuto ochranu tak majitel autorského práva může uplatnit v případě, že v souladu s právními předpisy členského státu, které mu ochranu přiznávají, může zakázat zmíněné užití předmětného (průmyslového) vzoru (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. června 2013, Hodinkové ciferníky, T-68/11, EU:T:2013:298, bod 79).

98 Podle judikatury dále platí, že navrhovatel, který se dovolává důvodu neplatnosti podle čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002, musí předložit důkazy, které mohou prokázat, že sporný (průmyslový) vzor představuje neoprávněné užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu (usnesení ze dne 17. července 2014, Kastenholz v. OHIM, C-435/13 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2124, bod 55).

99 Z ustanovení čl. 25 odst. 1 písm. f) a odst. 3 nařízení č. 6/2002 ve spojení s čl. 28 odst. 1 písm. b) bodem iii) nařízení č. 2245/2002 konečně vyplývá, zaprvé že (průmyslový) vzor Společenství je prohlášen za neplatný, pokud představuje neoprávněné užití díla chráněného autorským právem podle právních předpisů dotyčného členského státu, zadruhé že se této neplatnosti může domáhat pouze majitel autorského práva a zatřetí že tento návrh musí obsahovat vyobrazení a údaje týkající se chráněného díla, o které se návrh na prohlášení neplatnosti opírá, a údaje svědčící o tom, že navrhovatel je majitelem autorského práva [rozsudek ze dne 23. října 2013, Viejo Valle v. OHIM – Établissements Coquet (Šále a podšálek s rýhami), T-566/11 a T-567/11, EU:T:2013:549, bod 47].

100 Zaprvé je třeba vymezit, jakého díla, které je navzdory ochraně poskytované italským a francouzským autorským právem údajně neoprávněně použito ve sporném (průmyslovém) vzoru, se žalobkyně pro účely uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002 dovolává.

101 Odvolací senát v tomto ohledu v bodě 99 napadeného rozhodnutí konstatoval, že jediné dílo, které žalobkyně označila za účelem uplatnění čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002 s dostatečnou přesností, je dílo, které odpovídá staršímu (průmyslovému) vzoru, jelikož dílem, ve vztahu k němuž lze namítat důvod neplatnosti podle čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002, nemůže být akumulace stylizovaných verzí výrobku, k níž došlo za několik desetiletí. Odvolací senát dále konstatoval, že předmětné dílo, které odpovídá staršímu (průmyslového) vzoru, je kreativní a má uměleckou hodnotu, přičemž vycházel ze závěrů rozsudku soudu v Turíně, v němž bylo odkázáno na rozsudek tribunal de grande instance de Paris (soud prvního stupně v Paříži) ze dne 7. února 2013. V těchto rozsudcích bylo uznáno, že model skútru odpovídající staršímu (průmyslovému) vzoru má povahu díla chráněného italským a francouzským autorským právem.

102 S těmito závěry je třeba souhlasit, jelikož vycházejí ze zásady, podle níž autorské právo chrání vyjádření myšlenek, nikoli myšlenky samotné. Ve starším (průmyslovém) vzoru je totiž zakomponována podstata původní „Vespy“, tj. tvarové znaky připomenuté v bodech 10 a 53 výše, a to coby konkrétní vyjádření této umělecké a tvůrčí podstaty, kterou lze chránit italským autorským právem. Starší (průmyslový) vzor má rovněž specifický celkový vzhled a zvláštní „zaoblený tvar ženského rázu ve ‚vintage‘ stylu“, přičemž tento vzhled a tvar lze chránit francouzským autorským právem.

103 Zadruhé je třeba ověřit, zda došlo v rámci sporného (průmyslového) vzoru k „neoprávněnému užití“ staršího (průmyslového) vzoru coby díla chráněného italským a francouzským autorským právem ve smyslu čl. 25 odst. 1 písm. f) nařízení č. 6/2002.

104 Podle italského autorského práva nelze seznat, že by byla ve sporném (průmyslovém) vzoru použita umělecká a tvůrčí podstata tvořená tvarovými znaky připomenutými v bodech 10 a 53 výše. Sporný (průmyslový) vzor se totiž v místech mezi zadní kapotáží a spodkem sedla a mezi spodkem sedla a štítem vyznačuje spíše hranatými liniemi. Jeho zašpičatělý štít znázorňuje spíše než šipku „kravatu“, a to až k blatníku. Pokud jde o karoserii, její tvar u sporného (průmyslového) vzoru není na rozdíl od kapkovitého tvaru karoserie u staršího (průmyslového) vzoru protáhlý.

105 U sporného (průmyslového) vzoru, pro který jsou charakteristické přímé linie a úhly, se neobjevuje ani specifický celkový vzhled a zvláštní „zaoblený tvar ženského rázu ve ‚vintage' stylu", kterými se vyznačuje starší (průmyslový) vzor, takže dojmy, které vyvolává předmětné dílo odpovídající staršímu (průmyslovému) vzoru a sporný (průmyslový) vzor, jsou odlišné, jak to uvedl odvolací senát v bodě 114 napadeného rozhodnutí.

106 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když v bodě 115 napadeného rozhodnutí na základě informací, které měl k dispozici, konstatoval, že model skútru odpovídající staršímu (průmyslovému) vzoru, který je chráněn italským a francouzským autorským právem, není ve sporném (průmyslovém) vzoru neoprávněně použit.

107 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

108 Vzhledem k tomu, že žádný žalobní důvod žalobkyně nebyl úspěšný, je třeba projednávanou žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

109 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

110 Vzhledem k tomu, že EUIPO a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Piaggio & C. SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. září 2019.

Podpisy.